

относно действителността на решението на орган на дружеството по смисъла на член 22, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾, като съответно съдилищата на държавата-членка, в която е седалището на дружеството, имат изключителна компетентност?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, ОВ L 12, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 8 август 2007 г. — STEKO Industriemontage GmbH/Finanzamt Speyer-Germersheim

(Дело C-377/07)

(2007/C 283/11)

Език на производството: немски

Преподаваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: STEKO Industriemontage GmbH

Ответник: Finanzamt Speyer-Germersheim

Преюдициални въпроси

Създава ли пречка член 56 ЕО за разпоредба на държава-членка, според която дадена забрана на приспадане на намаленията на печалбата във връзка с участието на едно капиталово дружество в друго капиталово дружество влиза в сила по-рано по отношение на чуждестранните участия отколкото по отношение на участията в дружества със седалища в съответната държава?

Преюдициално запитване, отправено от Bayerischen Verwaltungsgerichtshofs (Германия) на 10 август 2007 г. — M-K Europa GmbH & Co. KG/Stadt Regensburg

(Дело C-383/07)

(2007/C 283/12)

Език на производството: немски

Преподаваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: M-K Europa GmbH & Co. KG

Ответник: Stadt Regensburg

Преюдициални въпроси

- 1) Дали при определяне на това дали даден вид храна по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 258/97 ⁽¹⁾ „... до този момент не [е] бил[а] използван[а] в значителна степен в рамките на Общността за консумация от човека“ е от значение обстоятелството, че малко преди влизането в сила на регламента на 15 май 1997 г. храната е била внесена на малка част от територията на Общността (в случая Сан Марино) и е могла да бъде придобита там?
- 2) За да е се счита, че даден вид храна не е нова по смисъла на член 1, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 258/97 достатъчно ли е, всички използвани за производството на храната съставки до този момент да са били използвани в значителна степен в рамките на Общността за консумация от човека?
- 3) Следва ли член 1, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 258/97 да се тълкува стеснително, в смисъл, че в групата на „храни[те] ...“, състоящи се от ... водорасли“ не попадат храните, в които се съдържат само такива водорасли, които до този момент вече са били използвани в рамките на Общността за консумация от човека?
- 4) Може ли да се счита, че даден вид храна „им[а] история на безопасна употреба като храна“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕО) № 258/97, когато опитът, свързан с безопасната употреба, се отнася до райони извън Европа (в случая Япония)?
- 5) Може ли да се счита, че даден вид храна „им[а] история на безопасна употреба като храна“, защото е произведена от съставки, имащи история на безопасна употреба, в рамките на обичаен производствен или преработвателен процес, когато няма опит, свързан с комбинацията от съставки и процеси?